

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Mauricij præfectura, & eiuis virtutibus. Caput XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

etiam manibus eripuisset, & tam ingentis populi multitudinis furorem pedetentim sedauisset: Siquidem ita factum est, vt neque vllum atrox facinus eorum manibus ederet, & Anatolius primum in amphitheatro bestijs expositus, ab eisdem dilaniaretur: deinde ageretur in crucé. Neq; tamen ita finem suppliciorú sibi inflictorum repperit. Nam lupi corpus eius in terram disturbantes, (quod ante nunq; visum fuisset) pastu crudeli membratim deuorarunt. Erat autem quidam è nostris hominibus, qui prius, quàm res ista confectæ essent, dixerat, se secundum quietem vidisse, sententiam contra Anatolium ac suos à populo latá. Quin etiam vir illustris, qui Imperatoris palatio præfuit, quiq; partes Anatolij acriter admodum tuebatur, dixerat quoq; se vidisse Deipará Mariam, eâque sic ipsi locutam: quoufq; defendis causam Anatolij, qui tum me, tum filium meum tantis onerat contumelijs? Sed de his hoc modo.

De Mauricij præfectura, & eius virtutibus.

Caput XIX.

Tiberius, Iustino mortuo, corona decoratus imperatoria, Iustinianum honore propterea spoliatur, quod non tam feliciter atque antea cõtra barbaros depugnauerat. Duce[m] verò Orientis designat Mauritium, qui & genus & nomen traxit ab antiqua Roma: verum ob parentes, ex quibus proximè oriundus est, Arabissum urbem Cappadocia patriam agnouit. Vir erat prudens, ingeniosus, in rebus quibusque diligens, animo constans ac stabilis: ipsa vitæ ratione & moribus compositus, beneque cultus. Vagantibus etiam cupiditates sic coercuit, vt non modò rebus necessarijs & facillè parabilibus, verum etiam alijs omnibus, quibus vita intemperans se insolenter efferre solet, abstinuerit. Vulgus hominũ nõ facillè admittit ad colloquiũ: neque aures cuiusq; sermonibus patefecit, quippe qui sciret alterum contemptũ, alterum assentionem parere. Rarò se adeundi concessit potestatem, eamque non nisi vehementer oratus largitus est. Aures sermone superuacaneo obturauit,

111
 ruit, non cera, ut est apud Poetam, sed ratione, ut illa pro-
 clavi existeret, quæ eas hominum sermonibus commodè
 tum aperiret, tum occluderet. Inscitiam autem matrè auda-
 ciæ, & timiditatem, quæ ei vicina & finitima est, sic ab se
 depulit, ut in temeritate periculum, in cunctatione secu-
 ritatem esse censeret. Quippe fortitudo & prudentia,
 quæ in eius animo insidebant, sic ferebantur ad res geren-
 das, sicut temporum momenta postulabant, habenasque
 appetitionis ita direxerunt, uti usus rerum requirebat, adeo
 ut in ea tum remittenda, tum intendenda modus quidam
 & moderatio conseruaretur. Sed de hac re postea accu-
 ratius disputabimus. Nam quam egregius quisque sit,
 & qualem naturam moresque habeat, ex eius imperio cõ-
 syderandum est: quæ vna res hominem solet perspicue,
 qualis sit, ostendere: quandoquidem cum libera sit ei vi-
 uendi potestas, ea, quæ sunt in animi domicilio recondi-
 ta, omnium oculis subijcit ad contemplandum. Iste Mauricius cum bellum in exteris regionibus gereret,
 ciuitates & arces Percis accommodatissimas cepit, tan-
 tamque prædam inde auexit, ut insulas, vrbes, agrosque
 diu ab hominibus desertos, captiuos, quos abduxerat, cõ-
 pleret: terramque quæ ante cultura omnino caruerat, iam
 sedulo coli efficeret: atque adeo ex illis hominibus ingenti
 tem cogeret exercitum, qui contra alias gentes valde vi-
 riliter & excelso animo dimicant: denique quanque
 familiam domesticis ministerijs impleteret, quoniam capti-
 ui quàm minimo comparari poterant.

*Quòd Mauricius Chosroem & Adarmanem Per-
 sarum duces superauit. Cap. XX.*

Porro autem idem Mauricius cum præstantissimis qui-
 busque Persarum, utpote cum Tamo Chosroe & A-
 daarmane, qui copias ingentes ad bellum faciendum
 ducebant prælijs decertauit. Verùm quo modo, quoue
 tempore, & qua fortuna res istæ ab eo gestæ sint, vel alij
 literis persequantur, vel nos in alio opere separato,
 (præsertim cum in opere, quod in manibus est, alia-
 rum re-